

פרשת השבוע על פי הנתייבות שלום

עקב

וזיה עקב תשמעון

4. ציון ג' י'ג א/ג'אייה

ג ובזה י"ל מאה"כ שامر הקב"ה לנחש (בראשית ג) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. הוא ישופך ראש, הינו בדורות שהיו בבחוי' ראש רשוא ושמו ע"כ היה דתתו ים על העליונה, ואתה תשופנו עקב, בדורות של עקבתא דמשיחא בחוי' עקב שרב בהם ההסתור, אז יד הנחש על העליונה.

ובעוד אופן י"ל פ"י והיה עקב תשמעון, שמורמו בזה על סוף השנה. כדאי' בספה"ק בת עין (פר' עקב) בשם הרה"ק המגיד מזריך זי"ע על מאה"כ (קהלת יב) וכוכר את ברוירק בימי בחרותיך וגוי, עד אשר לא תחשך השם והירח והכוכבים וגוי, תהשך' הוआ אותיות תש כת, ומורמו בזה על המשך עשר באב שבבו תש כחה של המשם, וזהו וכוכר את ברוירק עד אשר לא תחשך' השם, שיעשה תשובה עוד קודם שמג'ע חמשה עשר באב, והירח מרמז על ר"ה כמאה"כ (תהלים פא) תקעו בחדרש שופר בכלה יהא' עשה שיראו מלפני קהלה ג). אך הוא הדין שהוא עליון הגנן, והכוכבים מרמזו על הווענאנא רבא, והינו שכמה שמקודם יותר לשוב בתשובה הר'ז עדריך. ועפ'ז יש לפרש והיה עקב תשמעון, נ' שהר'ז שמחה ושםחו השם ותגל הארץ על קר שיהודי עישה תשובה בסוף השנה, ומתקן את השנה שחלפה עוד קודם שmag'ut השנה החדשה. ותשובה זו היא מתקן אהבתה ה', כי התשובה בימים הנוראים ימי החטא, כי נשמות ישראל הם קומה שלמה, וכמו בשנותיה של הארץ. דגנה הארץ יש בו ראייה ושמיעת בנשנות ישראל. דגנה הארץ יש בו ראייה ושמיעת מוחשית וgam'esh ראייה ושמיעת שכילת, והוגף בו משכן וברך.

עוד יש לומר בביואר עניין עקב ועון עקיב, מהנה באדם בעצמו ינסן ג' החלקים, מדות המת מוחשיות ולא שכילת. וכמ"כ הוא בנשנות הדורות, כי השדים הקדומים היו נשימות בבחוי' ראש שהוא בתפקידם והריצנויות, וכל האברים והתנתונים עד העקב הוא מדור התאות, והשלימות של איש יהודה היא כאשר הדורה תدورה בקוםה שלמה בתתיתים שניים ושילישים, וע"ד שאמר מרכן בעל יוסט העובדה זי"ע על הרה"צ ר' מדרכי לירר זי"ל שהוא "דורך איד", והינו שיחדתו תدورה בקוםה שלם קהלה פ"י והוא עון עקב תשמעון, עקב מרים לעקבים וזה פ"י והוא עון עקב תשמעון, והוא עון השמימה תהא תدورה בו עד העקב, וככל שונר רבוותה"ק ע"ז, מ' זאל דער הערן ביוז די פיטאטס. ועל זה נאמר והיה לשון שמחה, וכן הר'ת י' שמחה הישמים ותגל ה'ארץ, שהשמה דמשיחא ביזור למעלה היא כאשר עקב תשמעון, שלא ריק שהה שמי' ריק כה האמונה, שאפי' בעקבתא דמשיחא שההסתור רב בו ביוזר בכוי' ישראל מאמנים באמונה שלמה. וזהו פ' ו/orה עקב תשמעון, שהוא שמה למעלה לפניו ית' ש' ושםחו הישמים ותגל הארץ, כאשר עקב תשמעון, שאף בדורות של קץ וסוף הגלות, בזמן עקבתא דמשיחא שההסתור גדול כ' ב' שעאן רואים ואין שומעים, עכ'ז תשמעון בכח האמונה.

ומבוואר לפ"ז השכר של אהבך וברך, שהואה מודה מודה. כי הנה דרגת האמונה הזאת של הדורות האלו' האחוריים מורה על גודל אהבתה ה', שאף מתקן ההסתור שאין רואים ואין שומעים מאמנים באמונה שלמה, ועכ' בשכר גודל אהבתה ה' שיש בהם זוכים שמתעוררת אהבת הקב"ה עליהם, ואהבך וברך.

ויל בזה ע"ד אמר הרה"ק מרוזין זי"ע (עירין קידישן תניניא), והיה עקב תשמעון, והיה הוא לא לשון שמחה, וכן הר'ת של והיה הוא י' שמחה הישמים ותגל ה'ארץ. עקב, מורה על דורות האחוריים של עקבתא דמשיחא, כי נשמות ישראל הם קומה שלמה, וכמו בשנותיה של הארץ. דגנה הארץ יש בו ראייה ושמיעת מוחשית וgam'esh ראייה ושמיעת שכילת, והוגף בו משכן הלב, שאין בו ראייה ושמיעת מוחשית אבל יש בו ראייה ושמיעת שכילת כמ"ד (מ"א ג) לב שומע, אך הרגלים אין שייך בהם בכלל ראייה ושמיעת מוחשיות ולא שכילת. וכמ"כ הוא בנשנות הדורות, שהדורות הקדומים היו נשימות בבחוי' ראש שהוא בתפקידם והריצנויות, וכל האברים והתנתונים עד העקב הוא מדור התאות, והשלימות של איש יהודה היא אשר מרכן מרכן בתפקידם והריצנויות, וכל האברים והתנתונים עד העקב הוא מדור התאות, והשלימות של איש יהודה היא אשר הדורה תدورה בקוםה שלם קהלה פיטאטס. ועל זה נאמר והיה לשון שמחה, וזהו פ' ו/orה עקב תשמעון, שהוא שמה למעלה לפניו ית' ש' ושםחו הישמים ותגל הארץ, כאשר עקב תשמעון, שאף בדורות של קץ וסוף הגלות, בזמן עקבתא דמשיחא שההסתור גדול כ' ב' שעאן רואים ואין שומעים, עכ'ז תשמעון בכח האמונה.

ושמרתם ועתהם אותם ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך. ואהבך וברך וגוי. וברש"י פירש שם שאמור בראש תטרים קלות קלות שאמור דש בעקביו שהיה צ"ל שאמור מזולל בהם, ומדוע נכתבו מזוללים אלו בתורה בלשון עקב. עוד יש לברא במשמעות הברכה שנאמרה כאן ואהבך, וברכך, שלא מצינו סוג ברכה כזו בשאר מקומות, ובכמו בפר' אם בחקותי תalloc' וגוי' שהברכה היא וננתה גשמיים בעתם ונתנה הארץ י' בולה, וכמ"כ ב' והוא אם שמעו תשמעו אל מזולש וגוי' שם כלם הבטחות ארצכם בעבו יורה מלוקש וגוי' שם כלם הבטחות בעניינים גשיים, ואילו כאן השכר הוא ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד ואהבך וברך, והינו שכרך היה בזה שיאב אותך הקב"ה.

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה

ושליט עיקרא ושרשא דכל עולםין ע"ז הוא מגי
לדבוקות בה, וכן באהבתה ה' כתיב לאהבה את ה'
וגו' ולדבקה בו, ש"ע אהבתה ה' מגיעים לדבוקה
ביה, נמצא שמצוות דבוקות בה נכללת כבר במצו
אהבה ויראה, שאם יהודוי מקימין בשלמות הריז
מגיע מילא לדבוקות בה, ומהו החזיווי המchio
ולדבקה בו. ויל' נזה ע"פ מש"כ הרמב"ן (ע"ה)
אהבה את ה"א ולדבקה בו, שיתכן שתכללו
הרביקה לומר שתהיה וכור השם ואהבתו תמיד ל:
תפרד מחשבך ממנה וכו'. והינו שמצוות ולדבוק
בו היא על השתדיות והרציפות, שיהודיה יהיה דבוי
תמיד בה. דבוקות אינה סובלת פירוד, וכאשר זו
לפרקים,بعث שלבו מתעוור הוא דבוק בה' וכאש
מרגיש עצגנו רוחק מזה איננו דבוק בה', הרי אי
וה לדבקה בו. וכשלוון המהאר"ל (נתיבות עולם נתין
העבודה פ"ד) שאם הדבקות היא במרקחה בלבד אין
נחשב דבקות כלל. ומשמעות החזיווי שהאהבו
והיראה יהיו תמידים שמתוך כך יהודוי דבוק תמיד
בhashiyah.

ו והנה לכואורה מדרגות אלו של אהבה יראן
ודבקות שכיות רך ליחידי סגולה, ואילו הארכ
הפשט אינו יכול להגיע למדרגות אלו, וע"פ האמור
הרי"ז כללות כל התורה כולה, ונמצא שיכל להיות
шибודי יעסוק כל ימיו בתורה ומצוות ובעיקר התורה
לא נגע אפילו בחות השורה. אכן כבר ביראנו בוה,
שבכל מצוות חובות הלביבות, אהבת ה' ויראת ה',
וכן ואהבת לרעך במוך, יסודם ועיקרם שיהודי יחתור
ויימול לקים את המצוות, וקיים המצווה הוא במדה
шибודי עמל ומשקיע להגיע לקים אותה. יש שמנגע
לקיים חלק קטן, ויש שמנגע יותר, כל חד וחד
לפומ שיעורו דיליה ולפי ערכו, אך העיקר הוא
מה עבד והשתדל להגיע לו, שבזה מקיים המצווה
אף שלא הגיע לתכליתה. אך אם חושב שאין לו
שכיות לה לא קיים את המצווה, ואין אתה בן חורין
להבטל ממנה. ובמיוחד כך הוא עניין הדבקות בה'
שהוא עיקר התורה ותכלית כל הדרי"ג מצוות,
ועיקר התורה שידך לכל יהודי, וזה תליין רק במדה
שעמל ומשקיע בוה, שאו יש לו סיועת דשמיא
שהבא ליטהר מסיעין אותו.

הנזון בקבוקים בהשיותם.

ולאור זה נמצא שקיים עיקר התכילת של התורה הוא דבר המסור לבב, הינו והיהודי מכובן בעת לימודו שיתדבק ע"י התווה "ק בהשיות". ולכן אשר מבקשים על תורה אוומרים וכן בלבנו בינה וכן הוא יפתח לבנו בתורתו, שמלבד מה שמנבקשים על חלק המחברה הקשו למלה שנוגע לעצם לימוד התורה, עוד מבקשים בעיקרותן בלבנו בינה, **4** שלימוד התורה יהיה בכונת הלב הרואה ע"פ כוונת נתון התורה להתקדך בהשיות ע"י התורה. וזה גם פ"י דברי הספרי ולעבדו בכלל לבבכם זה תלמודו, שיעיר תכילת הלימוד היא אכן עבודה שבלב, למסור את כל הלב להשיות, שבאים יש להודיע את הכוונה הרואה בليمוד התורה הריוו מtradבק בהשיות על ידה. וכמו כן עניין ולעבדו בכלל לבבכם **5** ותפילה הינו שע"י התפילה היהודי דבוק בהשיות, כלשון הפסוק (תהלים נה) עבר ובוקר וצחרים אישיה ואהמה וישמע קולי, וכן בקראת התפילה לעבדו בכל לבבכם.

וּבָנָה תְּלַבֵּק

בשביל להתקרב, ומה לא לעשות כדי לא להתרחק
והוא ע"ד הנשמה שבאדם, שיש ב' אברים עיקריים
המוח והלב שהנשמה תלויה בהם, וכל שאר האברין
יש בהם פגמים הר' מז' מוח ולב, וככלות כוונת
המוח והלב שבhem הנשמה שהיא אחת והאי
העיקר. עד' מצות הדבקות בהשיות היא הנשמה
וככלות כל התורה כולה ואידך פירושא הוא זי

ולאור זה מבואר מדוע כתבה התורה הרבה פעמים את מצות הדבקות בה', שהיא יסוד לכל התורה כולה, וכל תרי"ג מצותן הן עצות להגיע לו. ויש בדבקות בה מדרגות ע"ז מדורגות, וכל הפסוקים מכונים על המדרגות בדבקות בה'. אם כי איןנו יודעים את הכוונה בכל פסוק לאיזה מדרגה הוא מכוון, אך ככלם הם מדרגות להגיע לדבקות בה' שהיא כללות כל התורה. וכך שמעינו שבמצות אהבת ה' נאמר לאחבה את ה"א ולדבקה בה, וכן במצות יראת ה' נאמר את ה"א תירא ובו תדבק, שיש דבקות בה' ע"י אהבה ויש ע"י יראה, שהם מדרגות שונות בדבקות בה' שהיא תכלית כל התורה כולה.

ועפ"ז מבוואר גם מה שהתורה כתבה הרבה ציווים על קדושים תהיו שלא יהיה נבל בראשות התורה. כיון שהדבוקות בה' היא יסוד כל התורה כולה, והקדשה היא מהימנות של וגו' תדבק, שלכ' כמה שיהודי מתקדש יותר הריווח מגיע לדבקות בה'. וכמד' ב' קדושים תהיו כי קדוש אני ה'א. כל פג'ם שייהודי פוגם מרוחיק מהדבקות בה', וכל התקדשות ע' שייהודי מתקדש מקרבת אותו לדבקות בה'. וכל הפסוקים שנאמרו בתורה בענין הקדושים, ואתם תהיו לי מלמכת הנים וגוי קדוש, ואנשי קדוש תהיו לי וכו', הם מדרגות למצות קדושים תהיו שהוא ייסוד לדבקות בה'.

ילעבדו בכל לבעכם
בגיאנער גה זי אונז גה

וליל עפ"ד דברי הבה"ח היודעים (בutor או"ז מז) שכונת הש"ת בתנינת התורה הייתה נשניה עוסקים בתורה כדי שתתעכצם נשמתינו בעצמות קדושת מקור מוצא התורה, וכך נתן הקב"ה תורה אמת לישראל כדי שתתבדק נשמתנו ונגוננו ברמ"ח אברים ושס"ה גידים לרמ"ח מצות עשה ושם"ה מצות ל"ת שבתורה. ואם היו ישראל עוסקים בתורה על הכוונה הזאת היו המה מרכבה והכל לשלכינו ית', שהיתה השכינה ממש בקרבתם, כי היכל ה' המה. והיינו שהتورה היא הדרך ליהודי להיות דבוק בה, שבלי וזה אין יכול שיזכה לגאיג להיות דבוק בה, אלא ע"י התורה שמקורתו ומדבקת את נשמת יהודי ואת גופו בכל רמ"ח האברים ושס"ה הגדים להש"ת, שע"י התורה שוכן הש"ת בגופו של איש יהודי. והדברים מתבאים ביטור עפ"מ משах'ול (שבת כה). ואנכי נוטרין א'נא נפשי כת'בית' "הבית", שהוא ע"ד מד"א שנפש הצדיק עטוף בדיבורו, כך כביכול נפשו של הקב"ה עטופה בדיבורו התורה, והש"ת מzioni בלבבך במ' בתיות של תמותה'ק, ומפליא באשר

את ה"א תירא אותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע. ולהלן בפרשנה נאמר עוד לאהבה את ה"א ללבת בכל דרכיו ולדבקה בו, ובפ"ר ראה כתוב אחרי ה"א תלכו ואיתו תיראו ובככלו תשמעו ואיתו תעבודו וбо תדבקון, וכן בנזבים נאמר עוד לאהבה את ה"א לשמעו בקהלו ולדבקה בו. ובפסח"ק תולדות יעקב יוסף וכן רוב גודלי המפרשים כתבו, אכן שאח"ל (כתובות קיא): עה"פ ובו" תדבק הדבר בתלמידי חכמים, מ"מ אין מקרה יוצא מידי פשטו, מצות דבקות בה, אלא שהמצווה להדבק בתלמידי חכמים היא אמצעי שליל יהודיה לדבקה בו ית/, כיון שהتلמידי חכמים דבוקים בהשיות' כל מי שדבוק בהם והרינו דבוק ע"ז בהשיות'. וראו לבאר העניין שהתחוה"ק הווירה הרבה פעמים על מצות דבקות בה, שהרי בתורה אין אותן אחת מiotrat, ומدواו נכפלה מצוה זו כמו פעמים. וכעין זה ראיו לבאר מה שהותרה הווירה כל כך הרבה על מצות קדושה, קדושים תהיו כי קדוש אני ה"א, והתקשרות והיותם קדושים כי קדוש אני, ואתם תהיו לי ממילכת

ב' הנקנים וגוי קדוש, ואנשי קודש תהיון לי ועוזר.
ו' ויל הענין ע"פ מ"ד א"א בספה"ק עבודות ישראל
על מס' אבות (פ"ג מ"ז), שמקbaar מ"ד א"ג' (שבת
לא). בונכרי אחד שרוצה להתටיר, ובא אל הלל הוקן
וביקש ממנו למדני כל התורה כולה על רגלי אחת,
ואמר לו הלל, מה דעתך סני לך בר לא תעביד
ואידך פירושא זיל גמור. וכותב, שמעתי ממ"ר ז"ל
פי' מה דעליך סני לך בר, הינו להתחברותך אל
הקב"ה, לדבקות בה, אותו לא תעבידי. שהלל נתן
לו את כלל התורה, שככל פעולתה אם היא שנואה
אל להתחברות שופרעה לדבקות בה לא יעשה אותה,
ואידך פירושא זיל גמור, ככל תרי"ג המצוות סובבות
על כלל זה, וכל העשין מבאים לדבוקות בה, וכל
הלאוין עניינים שהם מרחוקים מהקב"ה, ועל כן אין
לעתותון. וזה היסוד של כל התורה כולה, שככל דבר
הופריע להתחברות להשיות לא תעביד. ועפ"ז
מبار אמרה"כ (תהלים סב) אחת דבר א' שתים זו
שמעתי, כללות כל התורה כולה אחת היא להיות
דבוק בה והכל תלוי בה, ושתיים זו שמעתי, כל
המצוות עשה נכללות באהבה וכל הלי"ת ביראה,
שכולם דרכיהם להגיע לדבקות בה, מה לעשות

והיה אם שמוע תשמעו אל מצוותי אשרancaי
מצווה אתכם היום להאהבה את ה' אלקיכם ולעבדו
בכל לבככם. ובספרי, ולבудו בכל לבככם זה
תלמוד, וכשם שעבודת מזבח קרייה עבדה לך
תלמוד קדריה עבדה. דבר אחר לעבדו זו תפילה,
אתה אומר זו תפילה או אינו אלא עבדה, תיל'
בכל לבככם, וכי יש לך עבדה בלבך, הא מה תיל'
ולעבדו בכל לבככם זו תפילה, כשם שעבודת מזבח
קרייה עבדה לך תפילה קדריה עבדה. וצ"ב בדברי
הספר שפרש ולבудו בכל לבככם לעניין תלמוד,
וכה"ג מצינו עוד בכמה מקומות שמונחים את הלב
בנגוע לתורה, כמו בברכת אהבה רבה, אבינו אב
הרחמן וכו' וכן בלבנו בינה להבini ולהשபיל וכו'
וכן מד"א הוא יפתח לבנו בתורתו, והדברים תמהווים
שהרי תלמוד תורה קשור למח ומה עניינו ללב. כן
צ"ב המשך דברי הספר דכשם שעבודת המזבח
קרייה עבדה לך תורה ותפילה קדורים עבדה, מה
המשמעות בזה ולאיזה עניין לפינן מעבודת המזבח
לגורוב ומפלב'